

Måløv d.25 januar 2008.

Til Refusionsudvalget, Kulturministeren, Kulturordførere, Ombudsmand, børneteaterarrangører,
Dansk Skuespillerforbund, Dansk Artistforbund samt hvem det ellers angår .

Det Principielle spørgsmål i det følgende hedder

- 1.) Bør et faguddannet menneske, med en statsanerkendt uddannelse, -
pædagog, lærer, bibliotekar, skuespiller osv kunne fratages retten til at søge arbejde indenfor
sit fag på lige fod med folk uden uddannelse ?

Vi taler den grundlovssikrede ret : ”Alle indskrænkninger i den frie og lige adgang til erhverv, som
ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.”

Følgende hypotetiske eksempel er en nøjagtig parallel til problematikken i denne skrivelse :
Biblioteks-væsnet sætter folk, uden en bibliotekaruddannelse, i arbejde som bibliotekar.
Bibliotekarere får derfor følgende besked : I må gerne arbejde indenfor jeres fag. Men I må ikke søge
arbejde i bibliotekets fag-tidsskrifter. I må heller ikke søge arbejde, hvor biblioteksfolk mødes i
professionel sammenhæng. Desuden skal I acceptere en lønnedgang på 50 % fordi : De ufaglærte
bibliotekarere er bedre end jer, til jeres arbejde! - Ville bibliotekarere mon stiltiende acceptere det ?
Ville nogen anden faggruppe ? Kan man blive påtvunget at skulle acceptere sådanne betingelser ?

- 2.) Er det demokratisk, at 5 mennesker i Refusionsudvalget (RFU) er blevet givet enevældig
magt til at bestemme, - på vegne af børn, forældre, pædagoger, lærere, bibliotekarere,
teaterforeninger og samtlige landets børneteater-arrangører .. HVAD der er godt
børneteater ! ?

Formand for RFU, Jonna Beha Oulund forklarer, citat : ”Hvem siger, at en børneteater-arrangør
eller en avis anmelder eller publikum for den sags skyld, har forstand på kvalitet ?” RFU er
skråsikker i påstanden om, at arrangører ikke nødvendigvis har forstand på børneteater !
Det samme var det tidligere RFU. Man fristes til at spørge : Hvem siger, at de 5 mennesker i RFU
har bedre forstand på, hvad der er god kvalitet ,
end alle vi andre har ? Svaret er : Det gør de selv !

Og : RFU har indiskutabelt ret i deres smags-dommeri og trufne afgørelser. Sådan ! Deres smag står
ikke til diskussion ! Formand Jonna Dena Oulund forklarer det klokkeklart : ”End ikke
kulturministeren kan gribe ind overfor Refusionsudvalgets afgørelser ! Man kan lige så godt spare
sig at forsøge at anke vore afgørelser. Vi 5 , der sidder i RFU er blevet givet total politisk magt til at
foretage kvalitetskontrol af hvad der er godt eller dårligt børneteater. Et privilegium , vi
indiskutabelt og definitivt agter at benytte os af !” Altså : 5 mennesker har den
bestemmende, udøvende og dømmende magt til alene at bestemme, hvad der er god smag indenfor
børneteater. Fordi, citat fra en bestemmelse : ”RFU foretager således alene en kvalitetsvurdering og
ikke en smagsvurdering.” - Øh ? Er den ikke svær at holde adskilt ? Hvordan undgår man nepotisme
og indspist kammerateri ? (Husk : Der er ingen ankeinstans !)

Fakta : Rigtig mange har klaget til Kulturministeriet over at det finder sted i stor stil. Dansk
Artistforbund advarede os på det kraftigste mod at kritisere UBOT og Refusionsudvalget. Man
risikerer dokumenterbart at blive udelukket fra , på lige fod, at få lov at spille teater for børn! Magt-
mafiaer og beton-socialistiske regimer skal man måske helst ikke stille sig op imod. Men UBOT
(Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater) Hallo..

Citat fra et langt indlæg i Information af skuespiller, instruktør og dramatiker Johnny Jens Sørensen : ” Hvem vil vel betale dobbelt pris for noget, der ovenikøbet er blevet stemplet ”ikke godkendt til refusion”? Således er der indført censur på børneteaterområdet. Et udvalg på ”5 kompetente og vidende” mennesker skal forskåne børnene for den dårlige smag. I virkelighedens verden er hånden klam og hedder censur og er at sml. med hvad der foregik i Østeuropa, dengang alt var ved det gode gamle.” Tja .. Undertegnede er professionelt uddannet skuespiller fra Odense Teaters Elevskole.

Jeg spiller Findus i PANDEKAGEKAGEN. Den internationalt anerkendte forfatter Sven Nordqvist nedlagde først veto mod vores projekt.

Den svenske julekalender på T.V. samt diverse teaterproduktioner med Findus og Peddersen havde afskrækket ham godt og grundigt. Han så vores forestilling og skrev til os : I er dem, der er lykkedes bedst ! Men Sven Nordqvist er vel også bare en ignorant uden forstand på godt børneteater ?

For anden gang er jeg indkaldt til showcase. Men det er 3. gang jeg skal kvalitetsvurderes- og kontrolleres. Enten/ stoler det nye RFU ikke på, at det gamle RFU havde ret i deres kvalitetsvurdering og kontrol af vores stykke, - eller/man forsøger igen-igen-igen at skille sig af med os. Fordi jeg har nærlæst love og paragraffer og folketings-vedtagne vejledninger ved jeg hvor kedeligt sådan noget nødvendig læsning er. Er man en naiv paragraffrytter, hvis man synes at Grundloven skal overholdes og folketingsbeslutede vejledninger bør følges ? Følgende citat fra Grundlovens § 74 og §75 er vigtig i denne sag :

”Alle indskrænkninger i **den frie og lige adgang til** erhverv, som **ikke** er begrundede i det **Almene vel**, skal hæves ved lov. Samt :

Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.”

Udgør en professionel skuespiller en fare for ” det almene vel” ved at spille teater for børn ?

Generer skuespilleren ”det almene vel” ? -

For hvis ikke ! er det grundlovsstridigt at forhindre : ”en arbejdsduelig borger den frie og lige adgang til at udøve sit erhverv.”

Kulturministeriet har udgivet en : Vejledning med retningslinier for, hvorvidt et arrangement kan udbydes med billet-købstilskud/refusion i henhold til teaterlovens § 24 og § 25 , - citat pkt. 3 : ”For at en teaterforestilling kan karakteriseres som ”professionel” kræves, at forestillingens instruktør, scenograf samt medvirkende for den væsentlige dels vedkommende qua en teaterfaglig uddannelse på en af staten anerkendt uddannelsesinstitution, i kraft af en teaterkarriere eller en over de seneste år opretholdt væsentlig egenindtægt ved arbejde inden for teatret, kan anerkendes som professionelle.”

Alle deltagere i PANDEKAGEKAGEN opfylder 100 % samtlige stillede betingelser ! Vi er altså pr.definition refusionsberettigede !

Desværre har UBOT fået frit spil til at tolke, som de vil. Men : HVAD kvalificerer en person til at spille teater ? - At man gerne vil være skuespiller ? '

At man er uddannet skuespiller ? – Eller at man er kontorassistent, pædagog, lærer, universitetsuddannet, bibliotekar ja måske endda børnebogsbibliotekar ? Hvorfor ikke bare sige ”Pyt med fakta” som hedder : At komme ind på en statsanerkendt- og betalt skuespillerelevskole er betinget af at man består en barsk optagelsesprøve. Med vel nok landets højeste dumpeprocent. Så selvom mange har drømmen er skuespilleruddannelsen kun for de få.

Uddannelsen er elitær, fordi den *både* er dyr og kræver 4 års totalt engagement i døgn drift. Der er altså en faglig forskel på en børneteaterskuespiller og en skuespiller, der spiller teater for børn. En børneteaterskuespiller har ikke en statsanerkendt uddannelse. Alligevel og fair nok kan børneteaterskuespiller-*aspiranten* få lov at spille teater for børn ved at bestå en showcase. Hvis vedkommende står på god fod med de ledende folk fra UBOT og RFU behøver vedkommende ikke blive indkaldt til showcase iflg. bekendtgørelsen om statsrefusion §5 stk. 3 :

” I særlige tilfælde kan udvalget vurdere en forestilling alene på grundlag af ansøgningen.” UBOT varetager børneteaterskuespillerens interesser og udpeger 2 medlemmer til RFU. En uddannet skuespiller, der vælger at spille teater for børn, kan blive medlem af enten Dansk Skuespillerforbund *eller* Dansk Artistforbund .Som medlem er man sikret **den frie og lige adgang** til at søge arbejde. Man kan gå til auditions indenfor sit fagområde. Man kan søge **arbejde på lige vilkår** med sine kolleger. Lad os slå FAKTA fast så der ikke kan herske nogen form for tvivl : (Folk blander nemlig disse to principper sammen i én upræcis pærevælling, der kan misbruges :)

Hvor en showcase er en optagelsesprøve, - på nøjagtig samme måde, som hvis man søger ind på en statsanerkendt elevskole , - er en audition en måde at søge arbejde på : Får man ikke arbejde ved den ene audition kan man søge ved den næste. Hvis man derimod dumpes til en showcase afskæres man fra at søge arbejde på lige fod med både kolleger og amatører, -(folk uden uddannelse) fordi : En kædereaktion sættes nu i gang af UBOT og RFU så Berufsver-botet kan virke effektivt : Når en uddannet skuespiller fra en dyrt betalt + statsanerkendt elevskole, vælger at bruge sin uddannelse til at spille teater for børn, med hvilken ret skal skuespilleren så kunne forhindres heri ? RFU kan gøre det, hvis de 5 medlemmer vil ! Det har de valgt at gøre med os !

Mit spørgsmål om det rimelige i at vi skal kvalitetsvurderes og kontrolleres for 3. gang blev hånligt og uforskammet affærdiget af formand Jonna Beha Oulund ! Det samme blev mit tilbud om at sende hende i stakkevis af avis anmeldelser samt kritikker fra arrangører.”Hvad skulle de kunne bevise ?

Selvom så samtlige anmeldere og arrangører måtte synes, at vores forestilling tilhører toppen af dansk børneteater, er det ikke sikkert at Refusionsudvalget er enig !” Det sagde hun ! Meget betryggende, når fakta hedder : Enhver arrangør i dette land vil skrive under på at de ikke har råd til at købe en fore-stilling, der ikke er refusionsberettiget ! Den koster 50% mere, derfor ! En arrangørs bibel hedder : Den røde brochure. Når der skal findes en forestilling, er det her en arrangør søger. Hvis ikke man er refusionsberettiget kan man ikke stå i Den Røde Brochure. UBOT & Teatercentrum står som udgivere.

Og hvem arrangerer Børneteaterfestivalen, som er arrangørens Mekka, når der skal vælges forestillinger ? UBOT er med ! Festivalen er lukket land for teater uden refusionsberettigelse ? Tegner der sig et mønster ? Man kan være nok så statsanerkendt og berettiget til at søge arbejde på lige fod når der går politik i kulturen sker der grimme ting ! Magten har det med at lukke sig om en snæver inderkreds. Og dén cirkel kan være svær at bryde fordi : Cirkelen slutter nemt om sig selv via indspist samvær. Mønsteret bør nu være tydeligt : Da vi besluttede at lave PANDEKAGEKAGEN ansøgte vi natur-ligvis Teaterrådet om støtte. Teaterrådet udpeger Refusionsudvalget. Hvis ikke man får støtte til sit teaterprojekt, skal man godkendes af RFU. Det blev vi så på den første af de eneste to børneteaterfestivaler vi ikke er blevet forment adgang til ! Vi nægtes nemlig ret til at deltage med begrundelsen: Det er kun for nye stykker. Alligevel siger RFUs formand Jonna uden blusel : ”I kan

jo bare deltage på Børneteaterfestivalen, så behøvede vi ikke indkalde jer til showcase.” Halter logikken ? Vore utallige invitationer til at komme og se vores forestilling er blevet accepteret af diverse Teaterråds- og RFUs-medlemmer. Men kommer de ? Aldrig ! Vi er sågar blevet forsøgt chikaneret ud af Den Røde Brochure !!! Tankevækkende og selvmodsigende :

På første side i bogen fralægger udgiverne UBOT & Teatercentrum sig ansvaret for de omtalte forestillingers kvalitet ! **Hvorfor** skal vi så ustandselig kvalitetsvurderes og kontrolleres ? RFUs alibi er jo netop at det er et kvalitetsstempel at blive optaget i Den Røde Brochure ! Logikken gradbøjes kon-sekvent som det passer bedst .Citat fra brev jeg skrev til UBOT Kulturministeren og Refusionsudvalget : ”Jeanne Blyme var nødt til at oplyse mig om,at det slet ikke var sikkert,at vi kunne få lov at blive optaget i Den Røde Brochure.Jeg var mildest talt et stort ?Nej,lød forklaringen,for vi har haft mange klager over jer ! Selvfølgelig ville jeg vide : Hvilke klager og fra hvem ? Jo,lød det så, I er svære at komme i kontakt med.Og når I ikke kan køre det profession-nelt,er I ikke at regne for et professionelt teater,så derfor kan I nok ikke få lov at stå i vores brochure.Men vi skal have møde om jer,nu her på mandag,og så får I besked. Jeg sagde,som sandt er : Jeg VED, hvem der har klaget.Hun hedder Vibeke Bille-Hansen,og hende kører vi og vores forbund sag på for øje-blikket.Jeg sender dig straks en kopi af den. (vi vandt sagen)Vi har iøvrigt flere gange fået kraftige henstillinger til at melde os ind i UBOT .Hvilket vi selvfølgelig har været nødt til at afslå.Vi er ikke børneteaterskuespillere.Vi er professionelt uddannede skuespillere,der spiller teater for alle folk,uanset aldersgrænser. Derfor hedder vores forbund Dansk Artistforbund.” - citat slut. Den personlige forfølgelse, dengang som nu, af skuespillere med en stats-ankendt uddannelse, hører sig åbenbart til indenfor den magt-elite, der sidder diktatorisk på børneteaterområdet. Men hvorfor dog ? Med punkt 4 i vejledningen for refusion er børneteaterskuespilleren sikret mulighed for at spille refusionsgodkendt børneteater på lige fod med den professionelle skuespiller. Hvilket er fair nok ! Jeg er ikke sur og forurettet over at børneteaterskuespillere virker indenfor mit naturlige fagområde.Det er okay at dele arbejde.Men når mit arbejdsmarkedsområde stjæles og tages patent på af ufaglærte, så er jeg da nødt til at sige fra ! Selvom tingene forsøges vendt på hovedet af UBOT og dets udpegede folk i RFU hedder problematikken : HVEM har den faglige ret til at arbejde som skuespiller : Folk med uddannelse eller folk uden ? Der er jo taget højde for at talentfulde børneteaterskuespillere kan sikres arbejde i punkt 4 : ”En forestilling, der ikke opfylder de under pkt. 2-3 nævnte karakteristika,kan godkendes af Teaterrådet,såfremt forestillingen efter sin karakter og sin kvalitet kan anses for på et kunstnerisk profes-sionelt niveau at ville bidrage til teaterkunstens udvikling i Danmark”- Der er således ingen fare for børneteaterskuespilleren, forudsat der leveres kvalitet til dén kontrollerende showcase, de risikerer at RFU indkalder dem til. Det er vel kun ret og rimeligt at ufaglærte består en kvalitetskontrol? Vi faglærte har både måttet bestå den sværest tænkelige optagelsesprøve samt gennemgå en lang og krævende uddannelse. UBOT som jo udpeger 2/3 af RFUs medlemmer, ønsker ikke at uddannede skuespillere skal have lov at spille børneteater.Vi er jo ikke medlemmer.Så frit at kunne spille teater for Fremtidens Folk bør derfor ikke gælde for de professionelt uddannede. I forsøget på at slippe af med os,indkaldes vi derfor til den ene showcase efter den anden ! Hensigten er at dumpe os.Hen over hovedet på professionelle arrangører bestemmer RFU således på alles vegne HVAD der er godt børneteater. Er det ikke både politisk betændt og grundlovsstridigt ? HVORDAN og HVORFOR er det kommet så vidt ? Let at forklare : HVILKE muligheder har folk, der dumper til en optagelsesprøve på en statsanerkendt elevskole ? HVIS det er skuespiller de vil være ! HVOR søger de hen ? HVAD gør de ?

Det står dem jo frit at vælge at spille teater for børn. Og består de RFUs optagelsesprøve : En showcase, - gives de uhindret adgang til refusionsgodtgørelse. Det står jo RFU frit for at tilgodese, hvem de vil ! Et faktum der falder demokratisk bevidste mennesker for brystet.

Kulturministeren ønsker ingen indflydelse og fralægger sig ethvert ansvar ! Kulturministeriet har, politisk klogt, valgt at vaske hænder i hele denne arbejds-fagligt spegede affære. Den kulturpolitiske strategi hedder : Stik ”dem” en pose penge at slås om ! *Både* ”dem” der har en professionel uddannelse *og* ”dem” der ikke har. Den pose penge der afsættes under posteringen : **Børneteater**, skal jo finde en fordelingsnøgle. Af de 5 medlemmer i RFU opfylder vist kun én kravet om en statsanerkendt uddannelse. Formanden oplyser som det første om sig selv : Uddannet kontorassistent. Selvom alle love og vej-ledninger entydigt siger, at de professionelt uddannede har ret til refusions-godtgørelse, respekteres dette ikke af RFU. Af subjektive årsager ? I hvert fald : Den retfærdige fordelingsnøgle burde hedde : Vis tillid til professionelle arrangører og respektér de statsanerkendte uddannelser. De frie markedsmeke-nismer vil nemlig usvigeligt sikkert frasortere dårligt børneteater. Årsag : Arrangøren mister publikum, hvis der vælges stykker af dårlig kvalitet.

Og selvfølgelig taler alle arrangører sammen. Alle stykker evalueres konsekvent og kritisk. Jungletrommerne arbejder hurtigt og effektivt i vores lille land. Konklusion : Både den økonomiske såvel som den kunstneriske risiko er derfor non-eksisterende : Dårligt børneteater sælger ikke ! Og arrangører er altså ikke for dårlige og dumme til at kunne ”kvalitets-kontrollere” godt børneteater fra dårligt. At *både* det tidligere *og* det nuværende Refusionsudvalg påstår, at arrangører er inkompetente folk, er vel udtryk for arrogance og selv-bestaltet formynderi ? Da jeg tilbød at sende anmeldelser til forkvinden for RFU var hun totalt affærdigende : Jeg kunne lige så godt spare mig at sende noget som helst materiale, for hun ville alligevel IKKE læse det ! Uprofessionelt efter min målestok. Immervæk ER denne showcase nok en (uberettiget !) optagelsesprøve ! Selvom jeg har bestået den ultimative optagelsesprøve som skuespiller. I modsætning til f.eks. Jonna Beha Oulund HAR jeg gennemgået en krævende elevskole. Jeg ejer et eksamensbevis fra en statsanerkendt uddannelsesinstitution. Alligevel skal jeg udsættes for den psykiske belastning ikke at vide om jeg er fyret fra mit arbejde ! Min vinterferie er røget i vasken. At skrive dette debat-indlæg har taget lang tid. Hvordan stamper man *lige* minimum 100 publikummer op en lørdag, hvor alle børneinstitutioner holder lukket ? Der skal køres mange steder hen, sættes plakater op, ringes rundt i timevis + postes breve for egen regning. Endelig skal der afsættes en hel, lang arbejdsdag til hårdt fysisk og gratis arbejde. Alene vores gigant-store dekoration tager det os 6 timer at stille op og pille ned. Så selvfølgelig spørger jeg med rette : Hvorfor skal vi til showcase ? På hvilket professionelle grundlag er PANDEKAGEKAGEN skabt ? Måske fordi vi ikke omgås folk i børneteater-miljøet ? fik vi afslag, da vi ansøgte om produktions-støtte. Altså tog vi et lån. Vores konservatorieuddannede komponist og musiker, Bodil Heister brugte os i alle mulige faglige sammenhænge som et eksempel til efterfølgelse, citat : ”Skuespillerne Hildur og Senius Højerslev skulle lave et børneteaterstykke Pandekagekagen. De ringede og spurgte om jeg ville komponere og indspille musikken. Det sagde jeg ja til, på den betingelse, at jeg fik 4 levende musikere i studiet og INGEN synthesizer. Tænk, det sagde de sgu ja til. Og ud af deres egen lomme betalte de 20.000 kr. for al musikken + ca. 70.000 kr. for at få den indspillet. Det tager jeg hatten af for. Det er beundringsværdigt at 2 skuespillere, som selv finansierer hele stykket, tør satse sådan.” Børn kan godt nøjes med keyboard” bliver der sagt. Men det er vores fremtidige publikum, eller måske vore fremtidige musikere !!! Og børn skal sørne have kvalitet.” Legendariske Niels Skousen skrev iøvrigt sangteksterne. Udpluk fra ledende børnebibliotekar Birte Holm Christensen på Billund Bibliotek : ”Mange teaterforestillinger er for abstrakte til, at børn rigtigt får noget ud af det, men Pandekagekagen går rent ind hos børnene. Samtlige 150 børnehavebørn i alderen 2-5 år var med under hele forestillingen – og man må sige, det er en kunst at skuespillerne formår at holde interessen fanget i en time, og at de på en

stille og rolig måde kan dæmpe så mange børn ned, når de blander sig lidt for meget i forestillingen. I Ribe Amt har børnebibliotekarerne jævnligt fælles møder, hvor vi diskuterer teaterforestillinger. Jeg har kun hørt positivt om Pandekagekagen. Erfaringer med dårlige teaterforestillinger plejer at brede sig som en løbeild!" Børnehaveleder Mona Olsen fra Måbjerghus Børnehave i Holstebro skriver: "Med udgangspunkt i et ønske om ca. en gang årligt at give vore børnehavebørn et kulturtilbud af høj kvalitet, prøver jeg at holde mig orienteret om, hvad der rører sig i børneteater- og musikverdenen. Via bl.a. børnebibliotekerne, anmeldelser i aviser og fagblade og egne oplevelser sikrer jeg, at de forestillinger vi satser på, netop er af høj kvalitet.

Vi sikrer os også at børnehaven kan tilkomme refusion, da vort budget ellers ikke rækker til så store udgifter.

Peddersen og Findus blev spillet utrolig charmerende og med en energi og entusiasme som kun professionelle skuespillere besidder" osv osv .. "stykket er bygget godt op, med en 1.del som er ren underholdning og 2.del hvor tilskuerne inddrages og kommer med tilråb og løsningsmodeller på de problemer, der opstår undervejs." I en anmeldelse af Susanne Boll Hansen fra Maria Mikkelsens Børnehave i Kolding: "Selve stykket blev udført imponerende. Børnene var engagerede fra starten. Skuespillerne var meget professionelle, og man kunne mærke, at stykket blev udført på børnenes præmisser. Historien blev fortalt med dejlige sange og gode effekter, som var overraskende og sjove for børnene. Noget af det, som fascinerede mig mest var, at skuespillerne – trods de ivrige og meget deltagende børn – alligevel var i stand til at holde sig til manuskriptet af den søde og sjove historie. Man kunne se hvordan de begge virkelig kunne lide børn, og at de selv havde en dejlig tid og morede sig sammen med dem." osv De sidste ord glæder mig meget! På de to børneteaterfestivaler, vi har været på, hørte jeg mange børneteaterskuespillere tale negativt om deres publikum. Men: Det er aldrig børns skyld, hvis de keder sig og derfor saboterer en teaterforestilling. Citat fra Anita Persson i Aabenraa: "D, 1.11.07 havde vi besøg af Findus og Peddersen. Fjordskolen er en specialskole for fysisk og psykisk handicappede elever med vidt forskellige handicaps, men alle med opmærksomheds-forstyrrelser. Personalet og eleverne var meget begejstrede for forestillingen om "Pandekagekagen" Selvom den varede over 1 time (hvor vores elever normalt kan fastholde opmærksomheden i 5-15 min.) var eleverne engagerede og deltog også i samspillet med de to skuespillere som i mimik, kropssprog og udtale var meget tydelige. Kulisserne og alle de farvestrålende rekvisitter bidrog også til den positive udstråling. De yngste elever sad på gulvet helt foran og de flotte, mange og spændende småting fangede deres interesse. Personalet var enig om at denne forestilling er den, der har været bedst egnet for den elevgruppe vi har. Det er svært at finde forestillinger som tiltaler elever fra 6-16 år! Her var detaljerne og handlingen for de yngste og de sproglige finesser for de ældste og mere velfungerende elever. En forestilling vi som personale varmt kan anbefale, også til normalt fungerende børn" Hvis man kalder en spade en spade, er der en problematik i denne spegede sag, som hedder: Misundelse. Udmøntet i en tåbelig argumentation: "Nå, men de kan klare sig selv, derfor skal de fratages retten til at arbejde på lige fod med os andre!" Jeg har stor respekt for det fantastiske arbejde der udfolder sig under UBOTs paraply. Det modsatte er ikke tilfældet: UBOT og RFU respekterer og accepterer ikke professionelle skuespillere, der elsker at spille teater for børn. Men: Berettiger misundelse på en uddannelse, man gerne selv ville have haft, til, at man autoritært Bzer et helt arbejdsmarkedsområde? Hvorfor har Kulturministeren intet at skulle have sagt?

Hvem har vedtaget det? Det er ikke mig, der gradbøjer § og vedtagne vejledninger så de passer i mit kram. Jeg er bare en skuespiller der synes, at børn er verdens bedste og sjoveste publikum. Derfor har jeg valgt at spille teater for børn.

Showcasen d.2.02.08 skal afgøre om jeg fortsat kan få lov at arbejde indenfor mit fag. Er det fair ?

Hildur Sidsel Højerslev
Kratvej 20 A 2760 Måløv.
Tlf. 44 65 54 77
E-mail : seniusseth@city.dk